

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Komisji nr 314/2002 ⁽¹⁾ jest nieważne z powodu naruszenia art. 15 rozporządzenia rady nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾ oraz zasady proporcjonalności, w związku z tym że nie przewiduje wyłączenia, przy obliczaniu nadwyżki przeznaczonej do wywozu ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych wyeksportowanych bez wypłaty refundacji wywozowych?
2. W razie odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

Czy rozporządzenie nr 1686/2005 ⁽³⁾ jest nieważne z powodu naruszenia rozporządzenia Komisji nr 314/2002, art. 15 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 oraz zasady równości i proporcjonalności, w związku z tym że określa opłatę produkcyjną od cukru obliczoną na podstawie „średniej straty” na tonę eksportu, nie uwzględniającej ilości wyeksportowanych bez refundacji, podczas gdy ilości te są wliczane do sumy przyjętej w celu obliczania całkowitej straty do sfinansowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 (Dz.U. L 271, str. 12).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-192/07)

(2007/C 117/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i W. Bogensberger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia

22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2003/86/WE upłynął w dniu 3 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-199/07)

(2007/C 117/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia oraz D. Kukovec)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wprowadzając de facto dodatkowe kryterium automatycznego wykluczenia, odmienne od kryteriów wyraźnie przewidzianych w art. 31 ust. 2 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽¹⁾, ze szkodą dla zagranicznych biur analiz jak też nie dokonując rozróżnienia w spornym konkursie między kryteriami wyboru jakościowego i kryteriami udzielenia zamówienia, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które wynikają z przepisów wspólnotowych w zakresie zamówień publicznych, a w szczególności z art. 4 ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 34 ust. 1 lit. a) dyrektywy 93/38/EWG, w świetle wykładni Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jak też z zasady wzajemnego uznawania kwalifikacji obowiązującej w prawie wspólnotowym w zakresie zamówień publicznych oraz z art. 12 i 49 WE;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja otrzymała skargę dotyczącą nieprawidłowości w ramach konkursu na projekt ogłoszonego przez spółkę ERGA OSE AE w 2003 r., którego przedmiotem były „Badania dotyczące konstrukcji i instalacji elektromechanicznych pierwszej fazy kompleksu dworców kolejowych na równinie »Thriásion«”.

Komisja uznaje, w świetle orzecznictwa Trybunału, że warunek uczestnictwa biur analiz w konkursie na projekt, który przewiduje ich klasyfikację na podstawie greckiego systemu kategorii, do kategorii „zaproszeni” wprowadza de facto podstawę wykluczenia, która nie jest zawarta w podstawach wykluczenia wyraźnie wymienionych w art. 31 ust. 2 dyrektywy 92/38/EWG i stanowi, w niektórych przypadkach, dyskryminację zagranicznych biur analiz, z naruszeniem art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/38/EWG.

Komisja twierdzi również, że wspomniany warunek rzeczoności ogłoszenia o konkursie, narusza zasadę wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji oraz art. 12 i 49 WE.

Ponadto Komisja uważa, że sporne ogłoszenie o konkursie nie czyni rozróżnienia między etapem wyboru i etapem udzielenia zamówienia jak też utożsamia kryteria wyboru i kryteria udzielenia zamówienia, z naruszeniem art. 31 i 34 dyrektywy 93/38/EWG.

Komisja podnosi wreszcie, że uchylene poprzednio obowiązującej ustawy, na które powołują się władze greckie nie usunęło zarzucanego naruszenia, w zakresie w jakim doszło do błędnego zastosowania przez władze greckie wspólnotowych przepisów w tej dziedzinie, a nie do niepełnej transpozycji tych przepisów do greckiego porządku prawnego.

W rezultacie Komisja uznaje, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 4 ust. 2, art. 31 ust. 1 i 2, art. 34 ust. 1 lit. a) dyrektywy 93/38/EWG jak też wynikających z zasady wzajemnego uznawania dyplomów i art. 12 i 49 WE.

(¹) Dz.U. L 199 z 9 sierpnia 1993 r., str. 84.